

& rursus hanc *ῥητιῶν* respectu alterius *ἀλογον* esse, & *ἀλογον* respectu alterius *ῥητιῶν* pronunciamus. Inquit autem Geometres, linea ex duobus nominibus composita, siue ex duabus rationalibus, siue confessis, secundum vnicum tantummodo punctum diuidi potest in sua nomina. Eiusmodi itaque *ῥητιῶν* potentia tantum sint symmetra, cuiusmodi lineæ communem mensuram, qua vtræque mensurentur, non habent, cum tantum hoc assequantur, quæ longitudine quoque symmetræ existunt, non solius potentia. Quocirca non quælibet cuilibet commensuratur, sed hæc quidem oblatæ cuiuspiam & longitudine, & potentia symmetros cernitur, alteri fortasse potentia solum symmetros existit, vt in sectionibus binomiorum accidere consuevit, & comparatione lateris ad diametrum. Eiusmodi enim lineæ cum longitudine sint asymmetræ, quadrata tamen earum symmetra esse constat, quas lineas Euclides *ῥητὰς* appellat. Quædam verò ad quasdam collatæ, neque longitudine, neque potentia symmetræ sunt, quas vocat *ἀλόγους*. Cum itaque ex duobus nominibus composita lineæ vno tantum signo, aut puncto diuidi queat, ita vt ambæ *ῥητιῶν* dici possint, & potentia symmetræ: quolibet autem puncto alio secari nequeat, vt *ῥητιῶν* partes istius lineæ dicantur, sequi videtur, binomium eiusmodi ex infecabilibus compositum, eiusque vnam duntaxat diuisionem existere, qua lineæ efficiuntur duæ mensuræ eorum quadratorum, quæ ex ipsis producantur, quæ ipsa quoque symmetra existunt, quorum mensuræ etiam sunt infecabiles, vt modò ostendimus. Etenim si diuidatur mensura secundum lineam certam & definitam, ea neque *ῥητῶν*, neque *ἀλογος* erit, si ipsam per se contempleris. Dicuntur enim mensuræ, ac lineæ hoc modo, nominationesque tales obtinent respectu aliarum. Concludunt verò ex his, atque inferunt ita, cum linea composita ex duobus nominibus in vno solum puncto diuidi queat, quo lineæ efficiantur *ῥητιῶν*, & potentia commensurabiles, alio verò puncto nullo diuidi possit, sequitur vt binomium ex impertibus compositum sit lineis. Argumentum hoc planè sophisticum est. Non enim si linea in ratione aliquas, aut proportionis diuidi indiuidua reputari debet, aut infecabilem

A ταύτη ἑτέρα ἴσως ῥητιῶν. λέγει τοίνυν ὁ γεωμέτρης· ἢ ἐκ δύο ὀνομαζέων συγκαιμένη γραμμῆ, εἴτε αὐτὴ ἢ ἐκ δύο ῥητιῶν, καὶ ἔν μόνον σημείων διαρρέεται εἰς τὰ ὀνομαζέα. αὐτὰ γὰρ αἰ ῥητιῶν, δυνάμει εἰσι σύμμετροι. αἰ δὲ δυνάμει σύμμετροι, κοινὸν μέτρον εἰς ἕχουσιν, εἰ μὴ καὶ μήκει εἰσι σύμμετροι. ὥστε οὐ πάντα γραμμῆ πείσῃ σύμμετρος· ἀλλ' ἢ μὲν, ταύτη κ' μήκει B κ' δυνάμει σύμμετρος, ὡς γραμμῆ πωδῶν κ', γραμμῆ πωδῶν λ' τὸ γδ κοινὸν μέτρον ἀντὶ τοῦ δ, ἢ τῶν πέντε ποδῶν γραμμῆ ἢ τὸ δῆν, τυχόν, εἰ κ' μὴ μήκει, ἀλλὰ δυνάμει σύμμετρος, ὡς ἐπὶ τῶν δύο ποδῶν τῶν ἐκ δύο ὀνομαζέων, γίνεται, κ' ἐπὶ τῆς τε πλεονέχεις κ' τῆς διαμέτρου πᾶ ἀντὶ κ' εἰς τετραγώνου. αὐτὰ γδ ἀσύμμετροι μήκει αὐτῶν, σύμμετρα τετραγώνου ἀδυναταί· εἰ γὰρ διατέρεθ' διπλασιον· ἀδ' δὴ καὶ C ῥητιῶν λέγει· διατέρεθ' ὡς πῶν ἐκτεθεισῶν δῆν ἢ δῆν ἔτι μήκει οὔτε δυνάμει σύμμετρος· ὡς κ' ἀξίον καλεῖ ὡς πῶν ἐκτεθεισῶν ἐπὶ τοίνυν κ' ἢ ἐκ δύο ὀνομαζέων συμμετρείσασθαι γραμμῆ, καὶ δ' ἐν σημείων δυνάμει τέμνεισθαι ὡς εἶναι τῆς ὀνομαζέων ῥητιῶν, καὶ δυνάμει σύμμετρος· κατὰ δῆν ἢ οὐ δυνάμει διαρρέει, εἰς τὸ ῥητιῶν ποιεῖν τὰς ὀνομαζέας· ἀλλ' ἢ τοιαύτη γραμμῆ ἐξ ἀμεσῶν σύσταται, κ' ἢ διαρρέσει ταύτης μία ἕσται, εἰς τὸ ποιησῆν γραμμῆς δύο μέτρα, τῶν ἐξ ἀντὶ γινόμεθων ὀνομαζέων, τῶν κ' σύμμετρῶν ὅτιων, ὧν τὰ μέτρα ἀπομαζέως εἰδείξασθαι. εἰ γὰρ διαρρέει μέτρον, φησὶ, πᾶν τετραγώνου κ' ἀριστῶν νῶν γραμμῶν, ἔτε ῥητιῶν ἐκείνη γὰρ ἀξίον ἔσται καὶ αὐτῶν. ἐδὲ πᾶν γὰρ καὶ αὐτῶν ἔσται φύσι, δῆλ' αὖ ῥητιῶν κ' ἀξίον ὡς ἀλλὰς λίγεται. συναρροσι τοίνυν ἐκείνοι ἐκ τούτων ἔτι λέγουσι, ὡς ἐπὶ συγκαιμένη μὲν γραμμῆ ἐκ δύο ὀνομαζέων, κ' καὶ ἐν μόνον σημείων τέμνεται, εἰς τὸ ποιῆσαι ῥητιῶν κ' δυνάμει σύμμετρος, κατὰ δῆν ἢ οὐ, ἀλλὰ ἐξ ἀμεσῶν ἢ γραμμῆ σωεπείδη ἐστὶ ἢ ὁ λόγος σφισματῶν. οὐ γὰρ εἰ οὐ δυνάμει γραμμῆ εἰς λόγους πᾶσ' διαρρέεται, ἢ δὴ κ' ἀπλῶς ἀμαρῶς κ' ἀπομοζέως.

F apta non sit, propterea simpliciter etiam esse necesse est omni ex parte.

CAPVT III.

Hæc sunt, quæ philosophus de aduersariorū sententia exposuit, cui contra-

Κεφάλαιον γ.

Ταυτὰ αἰς ἐκ τῶν ἀντιθέτων εἰπὼν ὁ φιλόσοφος, ἀπιπέλασεν καὶ δεξαπέυενται ὡς